

عنوان مقاله:

تاثیر قصه گویی قصص قرآنی بر سازش یافتگی کودکان پیش دبستانی

محل انتشار:

فصلنامه سلامت روان کودک، دوره 4، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

رقیه درستی - Islamic Azad University, Tabriz Branch

حیدر علی زارعی - Department of Psychology and Educational Psychology, Islamic Azad University, Khoy Branch, khoy

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: قصه گویی در طول تاریخ برای افراد جذابیت و کشش خاصی داشته است و در مورد کودکان یک شیوه تربیتی محسوب می‌شود. به همین دلیل، قصه گویی یکی از ابزارهای مهم اصلاح رفتار کودکان محسوب می‌شود؛ بنابراین پژوهش حاضر با هدف تعیین تاثیر قصه های قرآنی بر سازش یافتگی کودکان پیش دبستانی صورت گرفت. روش: طرح پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی بود. جامعه آماری تحقیق شامل همه دانش آموزان پیش دبستانی شهر خوی در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۱۳۹۳ بود. حجم نمونه پژوهش، شامل ۴۰ کودک ۵-۶ ساله (۲۰ نفر گروه آزمایش و ۲۰ نفر گروه گواه) بودند که با روش نمونه گیری در دسترس از دو کلاس یک مدرسه انتخاب شده و به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش و گواه اختصاص داده شدند. اعضای گروه آزمایش طی ۸ جلسه یک ساعته تحت آموزش قصه-گویی قرار گرفتند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه سازش یافتگی سینه و سینگ (۱۹۹۳) بود که در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون اجرا شد. تحلیل داده ها با استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس انجام شد. یافته ها: نتایج حاصل از آزمون فرضیه های پژوهش نشان داد که بین میانگین نمرات کودکان گروه آزمایش و گواه در سازش یافتگی اجتماعی تفاوت معناداری به نفع گروه آزمایش وجود دارد ($p < 0/05$). اما در دو مولفه سازش یافتگی عاطفی و سازش یافتگی آموزشی تفاوت معناداری بین دو گروه مشاهده نشد. نتیجه گیری: برای افزایش سازش یافتگی اجتماعی کودکان در مراکز پیش دبستانی، می‌توان از شیوه قصه گویی به ویژه قصص قرآنی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

Quran Folktale, Adjustment, children, قصه های قرآنی، سازش یافتگی، کودکان پیش دبستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1278469>

